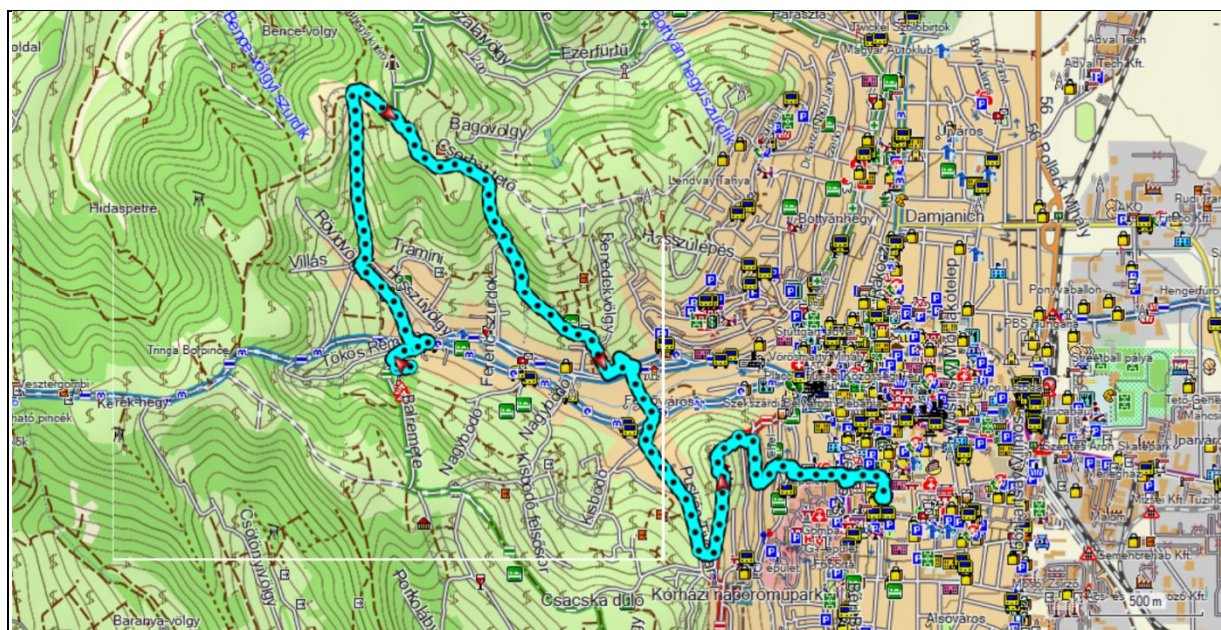
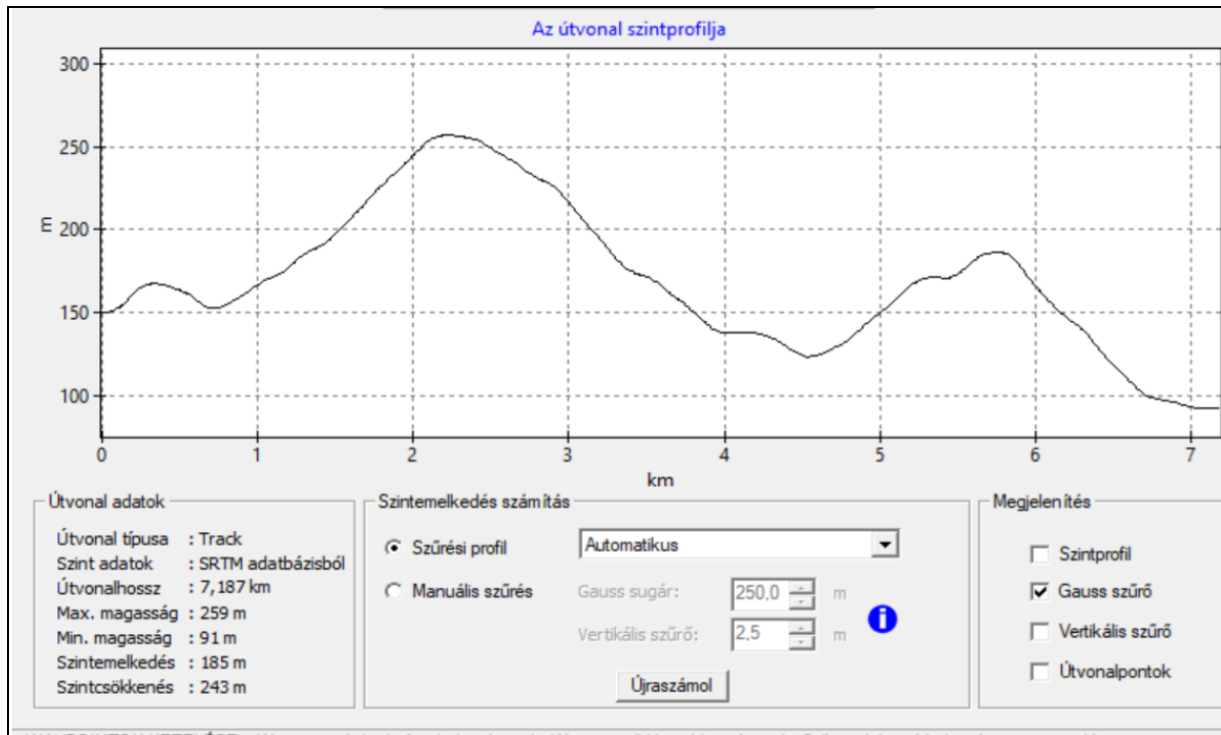

1.nap 2026. április 21. kedd

Táv: 7 km → 11 pont; szint: 200 m → 4 pont; **MTSZ pont: 15**

Reniéknél nekünk kellett az unokákra vigyáznunk éjszaka. Reninek, Bencének fellépése volt Pécsen. Szokásos volt az éjszakánk, rosszul aludtunk, volt egy kis sírdogálás is fél kettő környékén.

Felébredtünk, amikor Reniék hajnali három körül megérkeztek haza. Utána már nehezen tudtunk visszaaludni.

Reggel kicsivel hat után már ébresztőt tartottak a gyerekek. Menniük kellett oviba, iskolába. Sacikának ma nem volt bölcsi, Reni Bea névvel megbeszélte, hogy beviszi egy kicsit Sacikát az oviba, hogy szokja a léggömböt.

Mi meg elindultunk a Népliget buszmegállóba. Háromnegyed órával a busz indulása előtt érkeztünk és megvettük a helyjegyet. Jól tettük, mert sokan voltak a Szekszárd irányába tartó buszon. Egy nagy létszámú időstársaság is volt az utazók között.

Majdnem egy óra kellett, hogy Budapestről kikeveredjünk. Araszolgattunk. Utána már kellemes volt az utazás.

Megérkeztünk Szekszárdra. A szállásadó jó fej volt, már délben elfoglalhattuk a szállásunkat. Egész jó hely, egy kétszobás lakás Szekszárd központjában, az első emeleten.

Szemben egy Tesco van, száz méterre pedig egy Lidl.

Valami harapnivalót vettünk a Lidlben. Menet közben faltuk be „ebédünket”. Siettünk a Mézeskalács Múzeumba.

Nagyon szívélyes fogadtatásban részesültünk a Múzeumban. Egy kis családfele magyarázat után egy terembe jutottunk, ahol a családi vállalkozás alakulásáról kaptunk részletes, és rendkívül érdekes tájékoztatást egy jó negyed órás filmből.

A ládát könnyen megtaláltuk. Egy üstben volt, amiben egy mézeskalácsból készített torta kinézetű készítmény tárolta a lognaplót. Hát ilyen egyedi és szép ládát még életünkben nem láttunk.

Az emeleten is szép mézeskalácsokat és gyertyákat láttunk.

A recepciónál találkoztunk azzal az idős csoporttal, akik Budapesten velünk szálltak fel a Szekszárd felé tartó buszra.

A Múzeum látogatás után ittunk egy nagyon finom limonádét és ettünk hozzá családi mézeskalácsot. Hatalmas kulináris élményben volt részünk.

Kicsit szorított minket az idő. Sietnünk kellett a Béla Király téren lévő helyi járatú buszmegállóba, mert a busz csak óránként jár.

Szerencsére gond nélkül eljutottunk a Béla Király térre. Megnéztük a szép teret és a templomot is, ahol Ilkát megkeresztelték.

Jött a busz, jól tele volt. Nem csodálom, hiszen csak óránként közlekedik.

Leszálltunk a buszról a Kálvária téri buszmegállóban. A Kálvária felé elindultunk. Egy forráshoz értünk, amiből nagyon lassan csörgedezett a víz.

Meredek és rossz minőségű falépcsőn feljutottunk a kálvária első stációjáig. Kíváncsi lennék, hogy az idős papok és a még idősebb hívők hogyan tudnak ide feljutni, amikor egyházi ünnep van.

A hely szép volt, de nem értettük miért van lezárva a főbejárat az érdeklődők elől, amikor oldalról meg simán oda lehet jutni.

Láda a négyes stáció mellett könnyen megtalálva.

Tovább mentünk a Hosszú-völgybe. Római kori köves úton emelkedtünk elég hosszú távon keresztül. Alig vártuk már, hogy végre lekanyarodjunk az útról. Még meredekebb útra értünk. Szőlő ültetések sokasága volt. No, meg a kilátás. Elképesztő volt.

Beértünk egy szurdikba. Csodás élmény volt. A löszfal időnként mindkét oldalról legalább öt-hat méter magas volt. Elképesztő látvány.

Egy borospincéhez értünk. Kicsit vonakodva, de fogadott minket a gazda. Nagyon finom bort kóstoltunk.

Ezután, hosszú emelkedő után feljutottunk a Szőlő-kilához. Innen elképesztő kilátásban gyönyörködtünk.

A kilátó után leereszkedtünk a hegyről és elég fáradtan megérkezünk szállásunkra.

2.nap április 22.

Korán reggel felébredtünk, nagyon jól aludtunk. Készülni kellett a paksi Atomerőmű üzemlátogatásra. Bizakodunk benne, hogy a buszra gond nélkül felférünk.

Felférünk? Voltak a buszmegállóban rajtunk kívül négyen.

Megkérdeztük a busz vezetőjét, hogy az Atomerőműnél megáll-e? Persze a 6-os úton a bekötő útnál. Figyeljük a Csámpapuszta megállót, mert utána kell leszállnunk a buszról. Leszálltunk a buszról, beraktam a GPS-be a GCATOM koordinátját, ez alapján kb. 1,5 km-t kellett gyalogolnunk. Még szerencse, hogy elég időnk volt a Látogatóközpontba elérni.

Nem volt járda, nem vezetett kerékpárút az Erőmű bejáratához. Hát ez nem gyalogtúrázóknak számára készült látogató központ, az már biztos. Minden az autóra épül.

Elég forgalmas volt a bekötő út. Alig vártuk, hogy odaérjünk a Látogatóközpontba.

Megérkeztünk az Erőmű buszállomásához, ahol kiderült, hogy ide kizárólag csak az Erőművel szerződött buszok járnak be. Volánbusz nem fordul be ide.

Bementünk a váróterembe, ahonnan be lehetett jutni az Erőmű területére. Komor nézésű biztonságiak, beléptető rendszer, minden volt ott. A repülőterek beléptető rendszere kutyafüle volt ehhez képest.

Megkérdeztük az egyik biztonságit, hogy merre van a Látogatóközpont. Nagyon készségesen segített.

Bementünk a Látogatóközpontba, ahol megnyugodva hallottuk, hogy egészen biztos, hogy nem jöttünk potyára.

Sokáig csak ketten ücsörögtünk. Már eljött a látogatás időpontja. Lehet, hogy csak ketten leszünk? De jó lenne. Pár perc késéssel megérkezett egy kispesti gimnáziumi csoport. Hát ez a két fős bemutató nem jött össze.

Megkezdődött a beléptetési procedúra. Eltartott vagy egy óráig. Mindenki személyi igazolványát beszkenelték. Ezután név szerint szólítottak mindenkit.

Lefényképezték egyenként a belépőket, majd adtak egy sisakot, szemüveget, és egy nyomkövetőt.

Végre elindultunk. A Látogatóközpontból még nem jutottunk be egyenesen az Erőmű területére. Volt egy kapu. A vezetőnk várta a biztonságiak jelzését, hogy mehetünk.

Végre bejutottunk az Erőmű területére. Vélhetően meg lehetünk késve, mert szinte rohanva közlekedtünk a 4-es blokk bejárata felé. Meglepő módon, ki volt jelölve a látogatók útvonala. Kettesével kellett közlekednünk. Mint az óvodásoknak.

Megérkeztünk a 4-es blokkhoz, itt van az üzemlátogatás helyszíne.

Megközelítőleg az ötödik emeleten megnéztük az irányító központot. Ezután bementünk a turbinákat megnézni. Nagyon részletes útmutatót kaptunk. Bukó sisakban, védőszemüvegben, fülvédővel mehettünk be.

Nagyon érdekes volt.

Ezután további 6 emeletet mentünk felfelé, ahol a reaktort láthattuk. Nagyon érdekes információkhoz jutottunk.

Lassan vége lett az üzemlátogatásnak.

Ezután a Látogatóközponton vezetett végig minket vezetőnk. Információkhoz jutottunk a Paks2-es ütemről, az uránról, a maghasadásról, az irányított maghasadásról és az atombombáról.

Nagyon érdekes volt ez az üzemlátogatás. Nem bántuk meg, hogy elmentünk rá. Kicsit nehézkes volt, de nagyon informatív és érdekes volt az egész.

Az üzemlátogatás után kisétáltunk a 6-os út melletti buszmegállóhoz. Fél óránk volt a Szekszárd felé közlekedő, falujáró busz érkezéséig.

Megjött végre a busz. Kicsit sokan voltak rajta, de azért le tudtunk ülni.

A busz a harminc perces egyenes ági utat másfél óra alatt tette meg.

Átmentünk Dunaszentgyörgyön, Gerjenen. Majd Faddra értünk, Édesanyám gyermekkori lakhelyére. Nagyszüleim is itt nyugszanak.

Fácánkerti elágazás. Ilka itt töltötte gyermekkori pár hónapját.

Tolna, Mözs után végre bejutottunk Szekszárdra. Fáradtak voltunk, egy rövid pihenő jó esett.

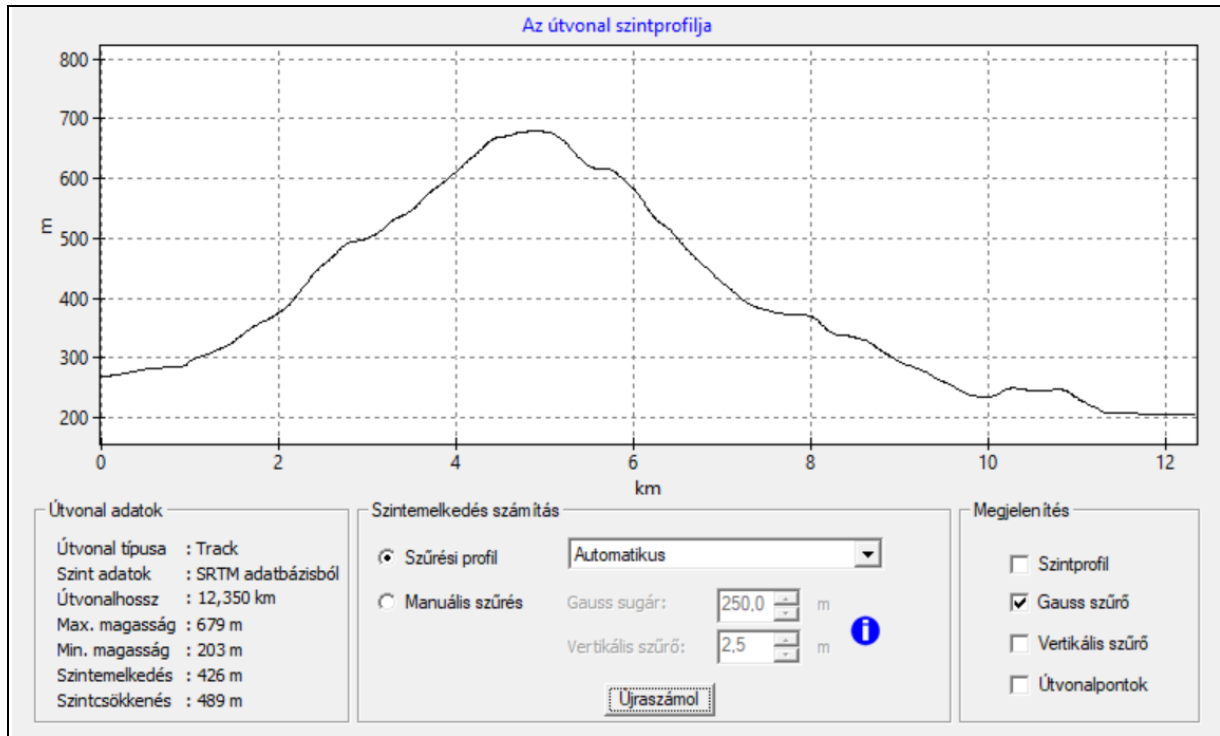
Szállásunkról elindultunk a rokonlátogatásunkra, meg Ilka őseinek temetőlátogatására.

Lelkiekben ez a nap nagyon fontos volt és jól sikerült.

3.nap 2026. április 23. csütörtök

Útvonal: Hosszúhetény kultúrház buszmegálló – Hetényvezér szobra – Zengő – Pécsváradi kilátás – Pécsváradi várkert – Pécsváradi vár – Pécsvárad kollégium buszmegálló

Táv: 12 km → 18 pont; szint: 400 m → 8 pont; **MTSZ pont: 26**

Reggel Hosszúheténybe utaztunk a falujáró busszal. Nem gondoltam volna, hogy ekkora kavarással jutunk Hosszúheténybe. A 40 km-es útból lett 60 km, a 40 perces útból lett másfél óra.

Elgémberegett végtagokkal szálltunk le a buszról. Sajnos a szél nem csillapodott, most is hasonló erősséggel fúj, mint reggel Szekszárdon.

Elindultunk a Zengő irányába. Először a Hetény vezérről készült szobrot néztük meg, itt láda is volt. A pótjelszót könnyen megtaláltuk, a ládát nem is kerestük a csalánosban.

Hosszú emelkedőnek vágtunk neki. A szél egyre erősebben fúj, ahogy emelkedtünk a csúcs irányába. Attól féltünk, nehogy ránk dőljön egy fa.

Medvehagyma mezők mellett haladtunk. Már teljes virágban voltak. Szép látvány volt azért így is.

Vége felértünk a Mecsek legmagasabb csúcsára a 682 méter magas Zengőre. Útközben a nagy szélben hallottuk a hegy zengését.

A csúcs alatt picivel megkerestük a ládát. Könnyű találat volt.

Elindultunk a Zengő kilátójába. Egyre erősebben fúj a szél, a teteje közelében már erősen kilengett a kilátó. Az utolsó szintre már fel se mentünk, annyira nagy volt a kilengés. Azért egy emelettel lentebbről is nagyon szép volt a kilátás. Kevés képet készítettem, attól féltem, hogy összedől alattam a kilátó, vagy esetleg kifújja a kezemből a szél a telefont. Gyorsan menekültünk vissza a földre.

Elindultunk Pécsvárad irányába. Ezen a részen szélárnyékban voltunk, nagyon jó volt, hogy nem fúj a szél, ezerral sütött a Nap, elkezdtünk vetkőzni. Gyönyörű Bánáti bazsarózsákat láttunk. Érdekes módon, ezen az oldalon egy szál medvehagymát sem láttunk. Egyre jobban ereszkedtünk lefelé. Egy bivakoló helyhez érkeztünk. Tovább ereszkedtünk lefelé, a térdeink egyre nehezebben viselték az erős lejtőt. Szerencsére, azért nem volt annyira nehéz a terep, mint az előző Ágasvári túránkon.

Egy szép dombhoz értünk, ahonnan nagyon szép kilátásban gyönyörködhattunk. Láttuk a fölöttünk magasodó Zengőt, a Pécs felett magasodó Misina-tetőt, és az alattunk elterülő Pécsváradot. Sokáig gyönyörködtünk volna a kilátásban, ha nem fúj volna le a szél minket a dombról. Megkerestük a ládát, ez is könnyű találat volt.

Ezután a Pécsváradi várkertbe mentünk, ahol megkerestük a ládát. Jól el volt rejtve, keresgéltek pár percig, mire megtaláltuk.

Ezután a várba mentünk be, ahol ettünk, ittunk, pihentünk.

A pihenő után elindultunk a Pécsváradi kollégium buszmegállóhoz. Elég messze volt a vártól. Leültünk a megállóban. Volt még több, mint félóránk a Szekszárd irányába tartó busz érkezéséig. Jött egy busz Bonyhádra, menjünk el Bonyhádig, onnan sűrűn jár busz Szekszárdra.

Zengővárkonyt elhagyva defektet kapott a buszunk. Meg kellett várnunk a félóra múlva érkező következő buszt. Buszunk úgy ért be Bonyhádra, hogy a Szekszárdra tartó buszt pont lekészte volna, ha az nem érkezett volna jelentős késéssel Pécs irányából.

Ha az erős szél nem lett volna, akkor kicsit jobban tudtuk volna élvezni a mai napi túrát. Azért így is nagyon jó volt. Reméljük nem fáztunk meg az erős szélben.

4.nap 2026. április 24. péntek

Elérkezett hazautazásunk napjai. Reggel összekavartuk hátizsákjainkba a holmijainkat, visszavittük az üres flakonokat, levittük a szemetet.

Ezután a tervezettnél egy órával korábban elhagytuk szállásunkat és legyalogoltunk a buszállomásra.

Szerencsére a 09⁴⁵-kor induló busz nem Pécsről érkezett, hanem Szekszárdról indult. Ezért nem volt utasokkal teli. Az M6-oson ment és nem volt megállója Budapestig. Nagyon kényelmesen és kellemesen utaztunk a Népligetig.

Metróval mentünk a Nyugati pályaudvarig.

Vettünk egy-egy félig elszenesedett pizzaszeletet. Majd felültünk a 12¹⁵-kor induló vonatra.

Néhány perccel 13 óra után hazaértünk.

Összegzés:

Nagyon régóta terveztük már, hogy meglátogatjuk a Szekszárdon élő rokonokat és elmegyünk a temetőbe is.

Utazásunk fő célja a rokonlátogatás és a temetőbe menetel maradéktalanul megvalósult.

Nagyon szép helyeken jártunk Szekszárdon és közvetlen környékén. Még egy borospincébe is sikerült bejutnunk, pedig ez nem is volt betervezve a programba.

Láthattuk a Paksi Atomerőmű 4-es blokkját belülről. Sajnos fényképeket készíteni nem tudtunk. Beléptetéskor ki kellett mindent pakolni a zsebekből, még telefont sem, de még fémpénzt sem lehetett bevinni, akkora nagy volt a szigor. A vezetőnk igen részletesen elmagyarázott mindent, rendkívül érdekes és informatív volt az üzemlátogatás és utána a Látogatóközpont megtekintése. Láttuk az épülő 2-es ütemet is távolról. Ennyi év alatt nem sok mindent csináltak, azért ennél többre számítottam.

Felmentünk a Mecsek, egyben a Dél-Dunántúl legmagasabb csúcsára a Zengőre. A hatalmas szélben csak úgy zengett a Zengő. Félelmetes volt a nagy fák között túrázni, attól tartottunk, hogy valamelyik fát ránk dönti a szél. Az erős, mondhatni viharos szél miatt rendkívül kellemetlen volt a hőérzetünk. A Zengőhegyi kilátóba megpróbáltunk felmenni, de az utolsó emeltre már nem mertünk felmenni, mert annyira tombolt a szél. A kilátónak erős kilengése volt. Mivel ekkora volt fent a szél, ezért nem is tudtunk jól körülnézni, pedig körpanorámás csodás kilátásban gyönyörködhetnek az oda fellátogató túrázók normális időjárási viszonyok között.

A Pécsváradi várban szerintünk mi voltunk aznap az első és az utolsó vendégek. Rendeltünk egy-egy gyrostálat. A kis pincérnő mondta, hogy nagyok az adagok, lehetséges, hogy nem fogjuk tudni megenni. Dehogynem, simán lecsúszott mindkettőnknek.

Hazafelé átértük életünk első buszos durrdefektjét. Akkorát szólta, hogy mindenki nagyon megijedt. Szerencsére fél óra várakozás után fel tudtunk szállni egy másik buszra és sorban visszaértünk Szekszárdra.

A szállásunk nagyon kényelmes volt két ember számára, de azért volt néhány bosszantó probléma is.

A konyha megfelelő felszereltségű volt, minden volt benne, ami szükséges két ember ellátásához.

Az étkezőasztal elég kicsi volt, és alacsony, de azért elfértünk rajta.

A kisebbik szoba volt az adminisztrációs szoba. Sajnos csak egy alacsony, kis asztalka volt benne, amire a laptop épp, hogy ráfért, az egérnek már nem sok hely maradt. Rendkívül kényelmetlen módon, előrehajolva, derékgyilkos módon tudtam csak dolgozni.

Az ajtók kilincsei elég rosszak voltak, volt olyan kilincs, amelyik ki volt szakadva a helyéről, ezért nem lehetett igazán normálisan becsukni a WC ajtót.

A fürdőszobát két napon keresztül nem tudtuk használni, mert az ajtaja beragadt, nem lehetett kinyitni. A kilincse a kinyitással való próbálkozásakor kiszakadt a helyéről. Emiatt a tisztálkodást csak a konyhában tudtuk megoldani. Tisztálkodó szereinket ott is kellett hagynunk, mert nem tudtuk kihozni a fürdőszobából.

A szállásadónak még sok problémája lesz, ha az ajtók kilincseivel nem csináltat valamit.

A házzal szemben volt egy Tesco, kb. száz méterre egy Lidl. Nagyon jó helyen volt a szállás, nem kellett sokat mászkálni élelemért.

A buszpályaudvar is kb. 10 percre volt.